

Az évezred viharos kezdete előre nem látott erővel talált el minket. Soha nem voltak még az emberiség, a civilizáció, a planéta határai annyira tiszták, mint ma. Ez mindenki számára érezhető a mindennapi életben, a színi társulat tagjaiként is érzékeljük a valóságot az elmúlt évek élményeiben...

Itt kezdődik új produkciónk, a „Time Out”

TIME OUT, vagyis egy kis szabadidőt kivenni. . .
Az idő kerekét egy pillanatra megállítani, és elgondolkodni.

Honnan jövök?
Hol vagyok most?
Hová tartok?

Vágyódás egy talán rég elmúlt időszak után – vagy itt van most is előttünk?

Álom vagy valóság? A darab azokról az érzésekről szól, amelyet a jövőben is érezni akarunk. Az új antagon akciószínház performance cselekménye összeolvasztja a realitást az illúziókkal, és a nézőket egy fantasztikus térbe vezeti...

– Olyan színházról van szó, amely a múlt és a jelen képeivel is dolgozik, a játékba pedig jövőbeli víziókat is csempész.

„A körkörös antagon-arénában egy sci-fi jellegű, zajos, az elnyomás és az erőszak ellen fellépő darab kerül színpadra az antagon színház rendezésében. Egy ostort csattogtató férfi vezet szegény gólyalábás lényeket leláncolva börtönük felé. Katonák masíroznak fel-le. Emberek bújnak ki külső burkaikból és mégis fogvatartva érzik magukat; az egész környezetet zene, ritmus, tánc és az impozáns színpadkép jellemzi. (...) Az antagon képszínháza a hangulatváltásokra és a viszonyok felfordítására épül...”

(Idézet a Trottoir Heft 40 2003. szeptember-november Szene Rhein/Main számából)

Melyik időben élünk egyáltalán?

Mi határozza meg az életritmusunkat?

A Time Out rendezésében a kényszer és a megszabadítás vagy a pátosz és a varázslat kettőssége, az irodai/technokrata uniformitás; és a valami elemihez és primitívhez való visszanyúlás ellentéte is megjelenik. Egy távoli világ víziója, az elvesztett spiritualitás utáni keresés és a boldogság hajszolása – minderről szól a „Time Out” egy kifejező testszínház formájában, saját szerzeményű élő zenével, vetítésekkel, gólyalábakkal, a butho tánc elemeivel, pirotechnikai effektekkel és egy záró tűzképpel fűszerezve.

70 perces, mozgalmas színjáték megszokott antagon minőségben.

„És mint azt megszokhattuk, az antagon ötletládájából származó fortélyok felidézik a lét elemi, durva erőit: a bádog csikorog, a kövezet ég, a színészek méteres magasságú gólyalábakon táncolnak, ami a nézőket teljesen megigézi.” (Idézet a Frankfurter Rundschau 2003. augusztus 4. Kultur Frankfurt számából)